

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/198/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116206678
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2116206678.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: Y. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX/XX, I., o zaplataenie 876,19 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22. marca 2017, č.k. 19C/83/2016-89, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 333,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 107,83 eur od 26.3.2013 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 96,83 eur od 26.4.2013 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 129 eur od 26.1.2014 do zaplataenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku konanie zastavil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania. Ďalej súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalobcovi sa vracia súdny poplatok vo výške 25,50 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému (Centrálneho systému evidencie poplatkov) po právoplatnosti rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 43 ods. 1 a § 43 ods. 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ako aj § 420 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), keď mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol záväzkovo-právny vzťah, a to uzatvorením zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Právny predchodca žalobcu si splnil svoju povinnosť a poskytol žalovanému služby v dojednanom rozsahu, keď žalovaný za služby riadne a včas nezaplatil. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, vstúpil žalobca do práv a povinností spoločnosti Slovak Telekom, a.s.. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaného na zaplataenie istiny vo výške 204,66 eur, ktorá pozostáva z ceny nezaplataených služieb za obdobie od 8.2.2013 do 7.4.2013 tak, ako to vyplýva z predmetných faktúr (faktúra č. 7303370971 splatná dňa 25.4.2013 na sumu 96,83 eur; faktúra č. 7302234666 splatná dňa 25.3.2013 na sumu 107,83 eur). Súd mal za preukázané porušenie právnych povinností žalovaným, existenciu škody i príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného a vznikom škody na strane žalobcu, ako aj zavinenie. Žalovaný porušil právne povinnosti, keď si riadne a včas neplnil povinnosť platiť za poskytnuté služby, čo malo za následok ukončenie zmluvného vzťahu. Žalovaný teda porušil

i svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti. Výška náhrady škody 129 eur predstavuje skutočnú cenu zariadenia Huawei B260A wifi router. Nakoľko žalovaný nezaplatil pohľadávku žalobcu v lehote splatnosti jednotlivých faktúr, žalobca má právo na úrok z omeškania, ktorý si uplatnil v súlade s citovaným zákonným ustanovením, keď výška úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky v období od 11.7.2012 do 7.5.2013 bola 0,75 % a v období od 8.5.2013 do 12.11.2013 bola 0,50%, preto súd i v tejto časti žalobe vyhovel. Nakoľko žalobca zobral pred začatím konania žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 464,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne od 26.1.2014 do zaplatenia a v časti o zaplatenie sumy 77,63 eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne od 26.2.2013 do zaplatenia späť, súd konanie v tejto časti v súlade s citovaným ustanovením § 145 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súdu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súčasne súd v zmysle § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, rozhodol o vrátení súdneho poplatku zo sumy 542,53 eur (žalobcom späťvzatá), súd žalobcovi vrátil sumu 25,50 eur (zo sumy 542 eur bol zaplatený súdny poplatok vo výške 6% podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, t.j. 32,50 eur mínus suma 6,70 eur, o ktorú sa kráti súdny poplatok).

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti vyhovieňa žaloby a v súvisiacom výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na to, že mu bolo odopreté ústavné právo na to, aby sa vec verejne prerokovala, keďže jeho ako účastníka konania zabudli informovať o skutočnosti, že sa pojednávanie bude konať. Poprel, že by sa k žalobe nevyjadril, pretože vo vyjadrení k výzve zo dňa 5.12.2016 jasne uviedol, že okresnému súdu nedôveruje vzhľadom na postup v ostatných konaniach voči jeho osobe. Poukázal na to ustanovenie čl. 46 ods. 1, 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 19C/83/2016 bolo zaplatenie 876,19 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 333,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 107,83 eur od 26.3.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 96,83 eur od 26.4.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 129 eur od 26.1.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku konanie zastavil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania. Ďalej súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalobcovi sa vracia súdny poplatok vo výške 25,50 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému (Centrálneho systému evidencie poplatkov) po právoplatnosti rozsudku.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti vyhovieňa žalobe a v závislom výroku o náhrade trov konania.

8. Podstatou odvolania odvolateľa je, že procesným postupom súdu mu bolo znemožnené uskutočňovať procesné práva mu patriace v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď nebol informovaný o termíne verejného vyhlásenia rozsudku (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

9. V prejednávanej veci bolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu významné vyriešiť, či súd prvej inštancie mohol podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP v spojení s § 297 písm. b) CSP vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariadovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 eur.

11. Podľa § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

12. Zákon nestanovuje, čo treba rozumieť jednoduchým právnym posúdením, pričom ide o čisto subjektívny pojem. Posudzujúcim subjektom toho, čo je jednoduché právne posúdenie, je konajúci súd. Strany svojimi akokoľvek rozdielnymi a zložito sa javiacimi písomnými vyjadreniami právneho posúdenia nemôžu do konania priviesť prvok, ktorý by súd v prípade jeho presvedčenia o jednoduchosti právnej otázky presvedčil o tom, že o takúto otázku nejde. Na druhej strane splnenie druhého kritéria spočívajúceho v tom, že tvrdenia strán nie sú sporné, celkom závisí od procesných úkonov žalovaného. Nespornosť tvrdení je skôr pojmom dôležitým pre hodnotenie vykonaného dokazovania a zistenia skutkového stavu. Zavedenie tohto pojmu ako kritéria pre nenariadenie pojednávania je na hrane prípustného odchýlenia sa od zásady bezprostrednosti a ústnosti, keďže jediným možným výkladom tohto pojmu možno dospieť k záveru, že skutkové tvrdenia možno považovať za nie sporné v tom prípade, ak sa žalovaný v lehote stanovenej súdom podľa § 167 ods. 2 CSP k žalobe nevyjadril, resp. vyjadril takým spôsobom, že skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnil.

13. Spravodlivým prejednaním veci je také súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Podľa nálezu Ústavného súdu SR I.ÚS 26/94, obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva na súdnu ochranu alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je potom porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba potom rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi (strane sporu) znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

14. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania vo veci, keď dospel k záveru, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur. Uvedený záver súdu prvej inštancie možno považovať za správny, keďže vo veci ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, pričom bolo možné rozhodnúť len na základe skutkových tvrdení žalobcu, ktoré tento podporil predloženými listinnými dôkazmi, pričom žalovaný sa vo veci vyjadril takým spôsobom, že tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnil.

15. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

16. Vo veciach, v ktorých sa rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, vykoná súd procesný úkon verejného vyhlásenia rozsudku, jeho miesto a čas oznámi na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu najmenej päť dní pred vyhlásením. Táto skutočnosť musí jednoznačne byť zaznamenaná v súdnom spise úpravou alebo záznamom. Strana sporu môže požiadať, aby jej bolo oznámené miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami (elektronickou poštou). V prípade takejto žiadosti je povinnosťou súdu strane vyhovieť. Nedodržanie tohto procesného postupu je možné považovať za znemožnenie uskutočňovať procesné práva strane sporu.

17. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený na úradnej tabuli súdu dňa 19.1.2017 a oznámenie bolo zvesené dňa 2.2.2017. Rovnako bol termín verejného vyhlásenia rozsudku oznámený na webovej stránke príslušného súdu v rovnakej lehote. Žalovaný nepožiadaval o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami.

18. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie postupoval v zmysle ustanovení § 172 ods. 2 písm. a) CSP v spojení s § 297 písm. b) CSP, ako aj § 219 ods. 3 CSP, a teda jeho postupom nedošlo k znemožneniu uskutočňovať procesné práva žalovanému.

19. Z dôvodu, že odvolacie dôvody odvolateľa neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadať z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, ako aj i v závislom výroku o trovách konania z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca.

21. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).